

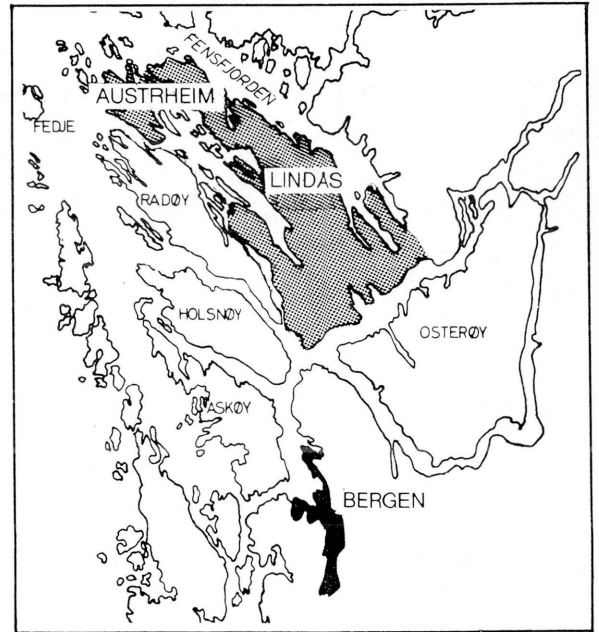
LINDÅS PROSJEKTET

Rapport nr. 23

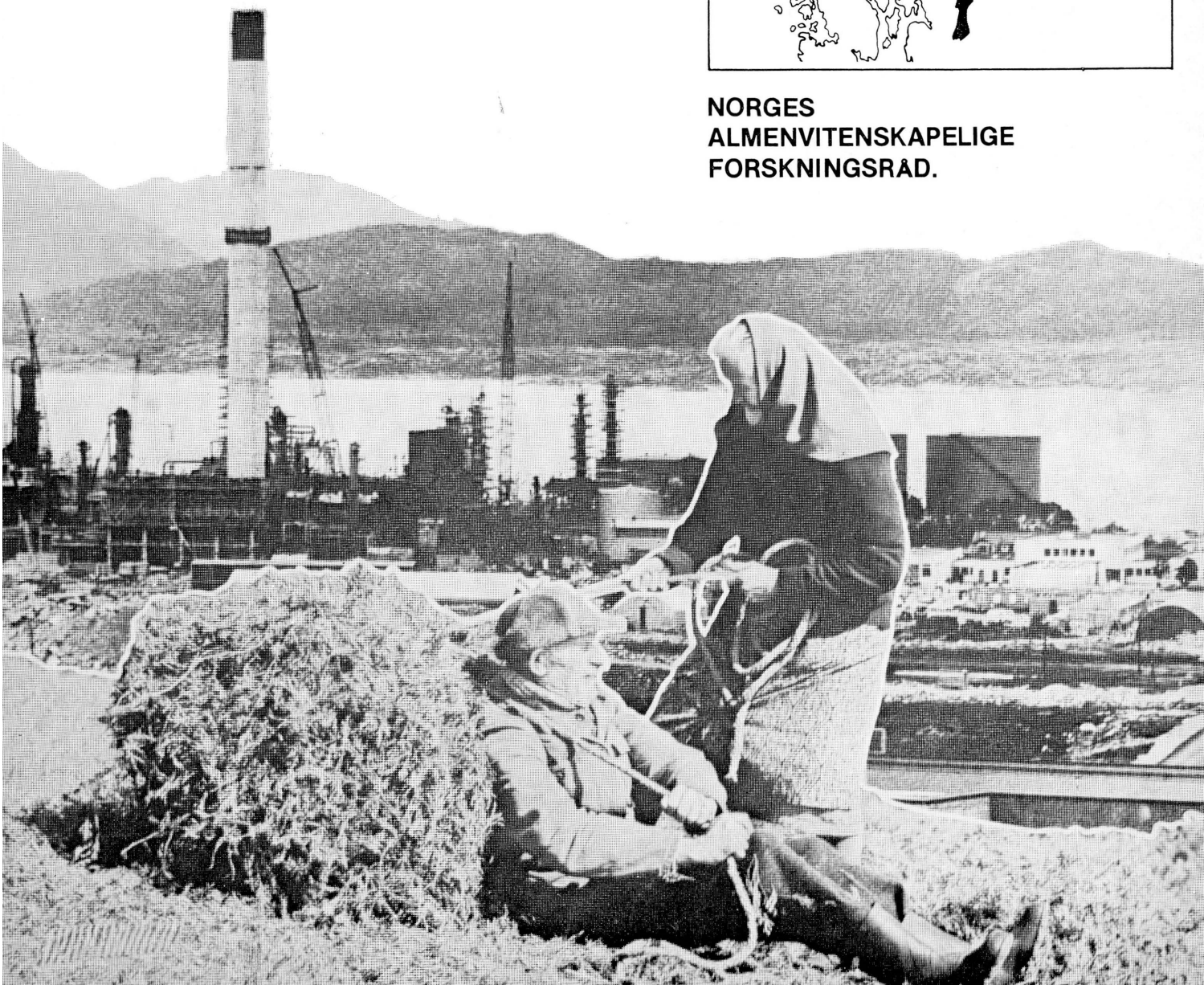
Gunnar Langhelle

**Ornitologiske inventeringer
på Lindåshalvøya**

Bergen 1979

**NORGES
ALMENVITENSKAPELIGE
FORSKNINGSRÅD.**

GUNNAR LANGHELLE:

ORNITOLOGISKE INVENTERINGER PÅ LINDÅSHALVØYA

1973.

Karteringsmetoden ble benyttet i

furuskog på Hodneland

bøkeskog på Seim

lynghei på Fjellsbø

myrområde på Lindås

Linjetaksering ble benyttet i

strandområde i Lindåspollen

Undersøkelsen er utført av medlemmer av
Bergen lokallag av Norsk ornitologisk forening

Utgiftene er dekket med midler fra "Lindåsprosjektet", NAVF.

INNHALDSFORTEGNELSE

Innledning	side	2
Metodikk	"	2
Områdenes størrelse	"	5
Hodneland	"	6
Seim	"	8
Fjellsbø	"	10
Lindåsmynen	"	11
Lindåspollen	"	13
Revirantall og dominans i biotopene	"	15
Oversikt over artene og deres status	"	17
Kommentarer til artslisten	"	20
Litteraturliste	"	29

ORNITOLOGISKE INVENTERINGER PÅ LINDÅSHALVØYEN
våren 1973.

Innledning.

Vinteren 1972/73 ble det avholdt et kurs i inventeringsteknikk i Bergen lokallag av Norsk ornitologisk forening. Etter at dette kurs var avsluttet tok kurslederen kontakt med "Lindåsprosjektet" og tilbød et inventeringsprogram over fuglelivet på endel lokaliteter på Lindåshalvøya. Undersøkelsene ville bli gjort vederlagsfritt, men ved at utgiftene ble refundert. Tilbudet ble akseptert, og feltarbeidet foregikk i tidsrommet ultimo mai - medio juni.

I alt deltok 11 personer under feltarbeidet, og samtlige gjorde en helhjertet innsats under de til dels utrivelige værforhold som rådet i den perioden undersøkelsene fant sted, se tabell 1.

Tabell 1.

Værforhold under undersøkelsene.

Dato:	Vindst.:	Vindretn.:	Temp.:	Skydekke:	Nedbør:
2/6	2	S	13°	lett	ingen
3/6	1	S	12°	overskyet	byger
9/6	0-2	S	13°	overskyet	byger
10/6	1-4	NV	10°	Delv. ov.sk.	regn og hagl
11/6	1-4	NV	12°	overskyet	bygevær

Metodikk.

I alt var det 5 områder som skulle undersøkes, og av dem ble 4 undersøkt etter karteringsmetoden, mens den 5. ble undersøkt etter linjetakseringsmetoden. Opplegget for de to metodene er noe forskjellig, og en liten innføring er på sin plass:

Karteringsmetoden.

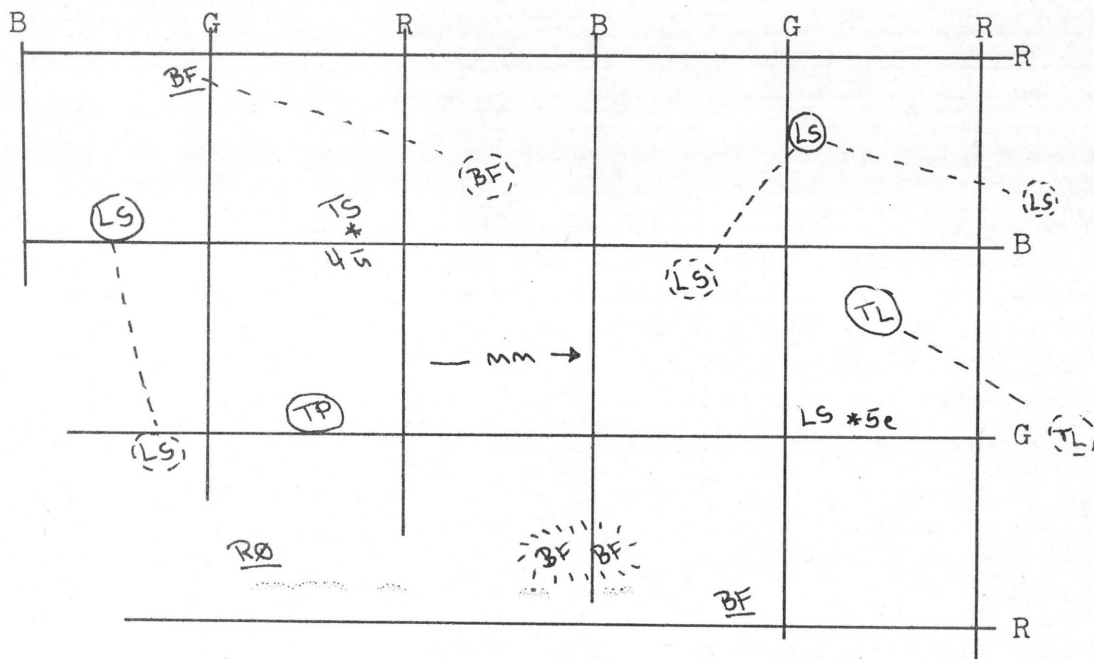
Opplegget går her ut på å merke opp et område i et rutenett på 50 x 50 m store ruter. Til oppmerkingen benyttes plastbånd av forskjellige kulører, slik at en ved hjelp av fargekombinasjoner til enhver tid kan finne ut hvor i området man befinner seg. Områdene bør være så kvadratiske som mulig; da en lang grenselinje utgjør en desto større feilkilde.

Deretter lager man såkalte besøkskart med et rutenett svarende til det man merket opp i området. Man går så langsomt gjennom området, og følger de linjer som ligger med 50 meters mellomrom. På kartet plotter man hele tiden inn alle de fugler man ser og hører, samt den adferd de viser. Til dette benytter man en standardisert kode. Hver art har en bokstavkode på to bokstaver, i tillegg er det symboler for sang, varsling, flukt, revirstrid m.m. Se fig. 1.

Figur 1.

Utsnitt av et besøkskart.

Besøk nr. 7.

Metoden er basert på det faktum at syngende hanner av en art legger beslag på et revir, det være seg om den finner seg make eller ikke. Det revir den legger beslag på utgjør i den aktuelle biotop minimum-arealet som må til for å skaffe denne art næringsmuligheter nok for å fø opp en ungflokk.

En biotops kvalitet kan på den måten avleses etter hvor mange revirer av en art den har innen et begrenset område.

Metoden er basert på syngende hanner, og på den måten er den bare aktuell for spurvefugler, da med unntak av kolonirugende arter, som er blitt taksert etter andre metoder.

Når man så har gått gjennom området ca. 10 ganger, avslutter man feltarbeidet og systematiserer de innsamlete data. Man setter da i gang med å lage artskart, s.d.

Artskart.

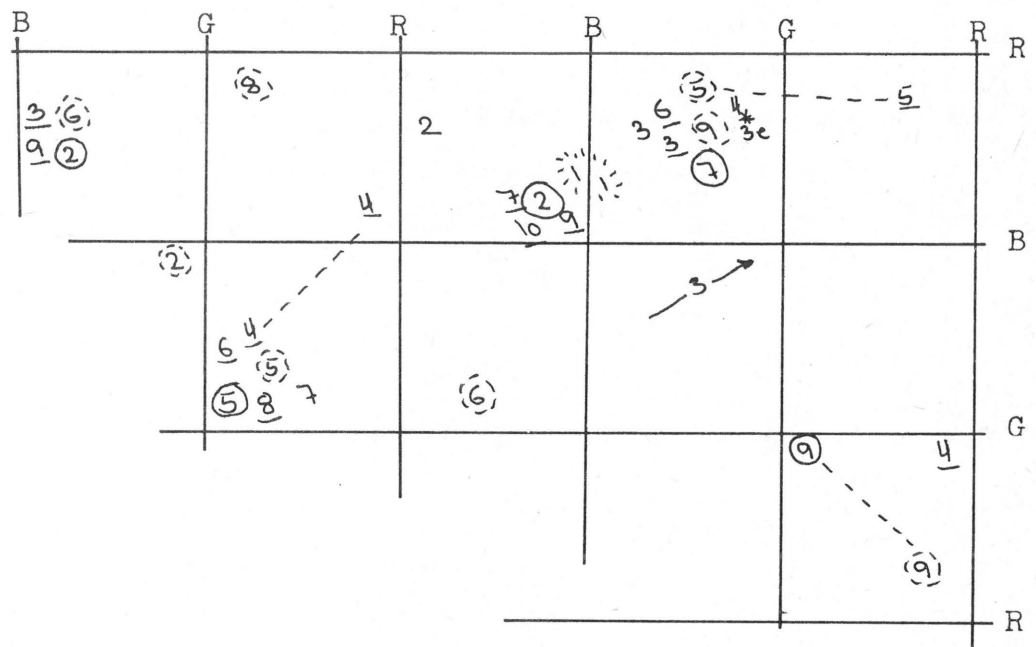
Artskartet har samme utforming som besøkskartet, og man lager ett for hver art. Her plotter man så inn alle observasjonene fra besøkskartene, men i stedet for bokstavkombinasjoner benytter man siffer som refererer seg til besøksnummer. De øvrige symboler beholdes og overføres. Det vil da danne seg siffersvermer på artskartene, og hver slik siffersverm representerer ett revir for vedkommende art. Etter bestemte standardiserte normer kan man så sirkle inn de revir-ene som finnes av den aktuelle art i området.

Det vil alltid bli en del revirer som blir liggende på grensen, og her tar man med i opptellingen dem hvor flertallet av sangregistreringene ligger innenfor grensen. Se fig. 2.

Figur 2.

Utsnitt av et artskart.

Art: Bokfink

Linjetakseringsmetoden.

Denne skiller seg i vesentlig grad fra foran nevnte ved at man ikke har et fast oppmerket, kvadratisk område å gå i. Ved anvendelse av denne metode tilbakelegger man en bestemt strekning gjentatte ganger i det området man vil ha undersøkt. På den måten kan få med flere biotoptyper, men det er vanskelig å sammenligne resultatene fra tilsvarende andre undersøkelser.

Det området som er undersøkt på denne måten er det uråd å anslå størrelsen på, så følgelig er det heller ikke utarbeidet overslag over antall revirer pr. km².

Områdenes størrelse.

Områdene som ble undersøkt etter karteringsmetoden varierte i størrelse fra 7,5- 40 ha. Det minste området er noe i underkant av det som er tilrådelig minimumsstørrelse (10 ha.), men da biotopen var såpass interessant, ble den undersøkt selv om den ikke var større. Se tab. 2.

Tabell 2.

Data om de undersøkte områder			
Lokalitet:	Biotop:	Størrelse:	Inventatorer:
Hodneland	Furu med bl. innslag	35 ha	P. H. Petersen og T. Hansen
Seim	Bøkeskog	7,5 ha	M. Fredriksen og G. Langhelle
Fjellsbø	Lynghei og einer m.m.	31,5 ha	D. Gjerstad og R. Hansen
Lindåsmyren	myr	40 ha	M. Røssland, J. Haug og H. B. Skjelstad
Lindåspollen (linjetaks.)	Løvskog, lyng, berg, dyrket mark og barskog.	? se kart	S. H. Byrkjeland og T. Amundsen.

Lokaliteten på Hodneland var den som kom nærmest opp mot det som kan karakteriseres som en typisk "Vestlandsskog", og dette området betraktes da som det området som har en "normalpopulasjon" hva fugletetthet angår. I tabell 9 er antallet revirer for hvert område ganget med en konstant for å komme frem til populasjonen pr. km². Eventuelle feilvurderinger av materialet vil da bli multiplisert med denne konstant, og således bli anseelige.

Andre fugl enn spurvefugler.

I flere av de undersøkte områder er det påvist andre arter enn dem som hører til spurvefuglene. De er ikke tatt med i de kvantitative data for områdene, men er nevnt i oversikten helt til slutt, se tab. .

Presentasjon av områdene, samt resultatene av inventeringene.

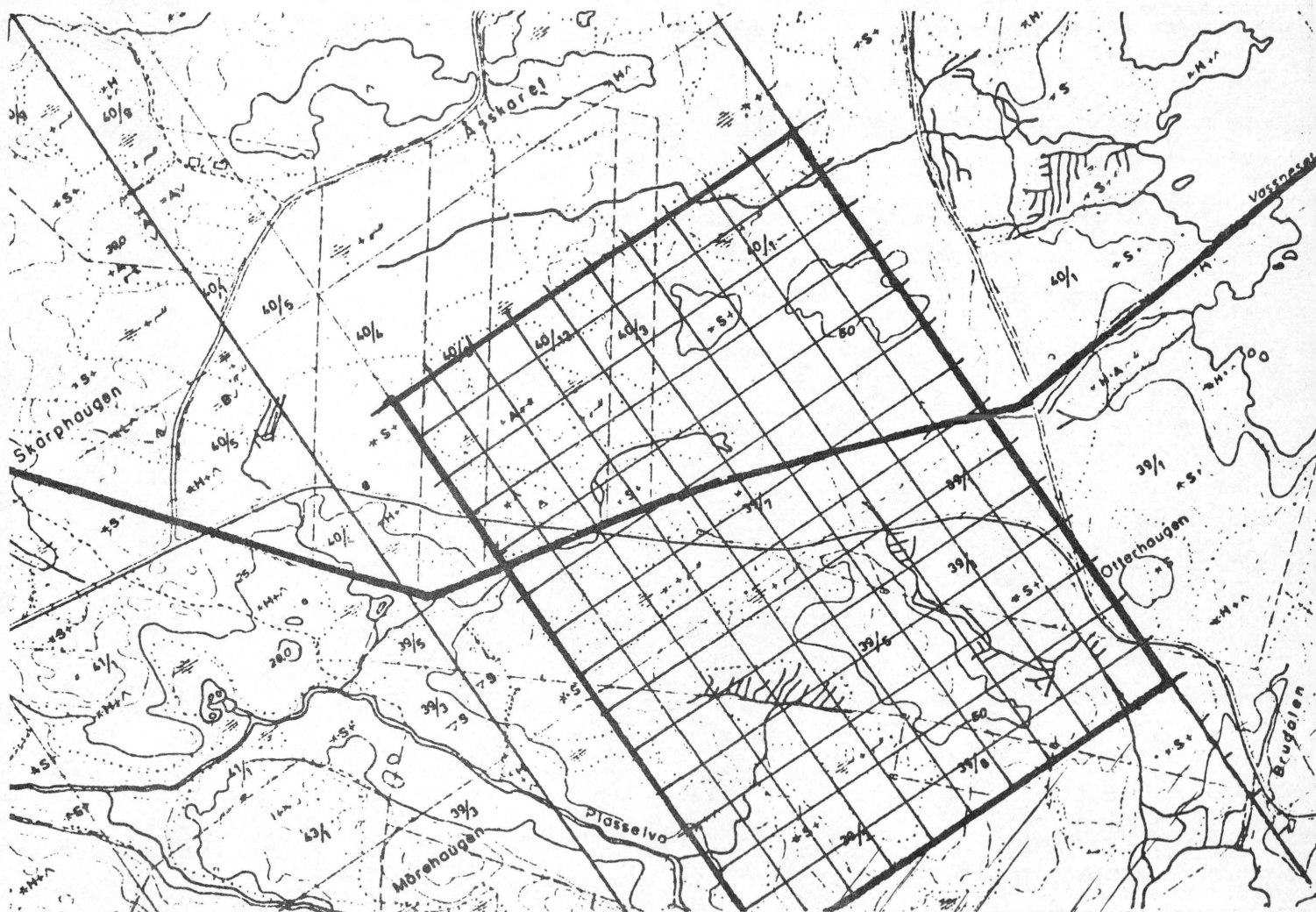
Hodneland.

Området er på 500 x 700 m, og ligger i lengderetningen nord - sør. Det ligger nord for Nordrevann, og er delt diagonalt av veien Myking - Sævråsvåg.

Biotopen består vesentlig av furuskog med enkelte innslag av spredte bjørkeforekomster. Det har vært foretatt endel flatehogst i området, og disse partiene er i de fleste tilfeller blitt beplantet med gran, nå i størrelse fra 1/2 - 2 meter høye. På de steder hvor det ikke var foretatt beplantning etter hogst, var disse grodd til med krattskog og opp til meterhøye einer. Undervegetasjonen var vesentlig blåbærlyng.

I den sørlige delen av området mot Nordrevann var det foretatt en del grøfting i plantefeltene. Fig. 3 viser kart over området.

Figur 3.

I alt ble det observert 48 arter i og i nærheten av området. 1/3 av dem (16) ble registrert som hekkefugl. For disse 16 arter forelå det ialt 706 registreringer som resulterte i 88 revirer. Se tab. 3.

Tabell 3.

Art	Antall registreringer	Antall revirer
Kjøttmeis	28	4
Toppmeis	8	1
Granmeis	56	3
Gjerdesmett	34	5
Måltrost	66	2
Rødvingetrost	27	4
Svarttrost	34	3
Rødstrupe	19	2
Tornsanger	66	1
Løvsanger	310	39
Jernspurv	15	4
Trepiplerke	39	5
Linerle	33	1
Bjørkefink	21	3
Bokfink	92	10
Gulspurv	8	1
16 arter	706	88

For å vise metodens holdbarhet kan det være interessant å sette opp en oversikt andelen av henholdsvis registreringer og revirer for noen arter i det undersøkte området. Se tabell 4.

Tabell 4.

Art	% av registreringer	% av revirer
Gjerdesmett	4,8	5,6
Løvsanger	43,9	44,3
Trepiplerke	5,5	5,6
Bokfink	13,0	11,3

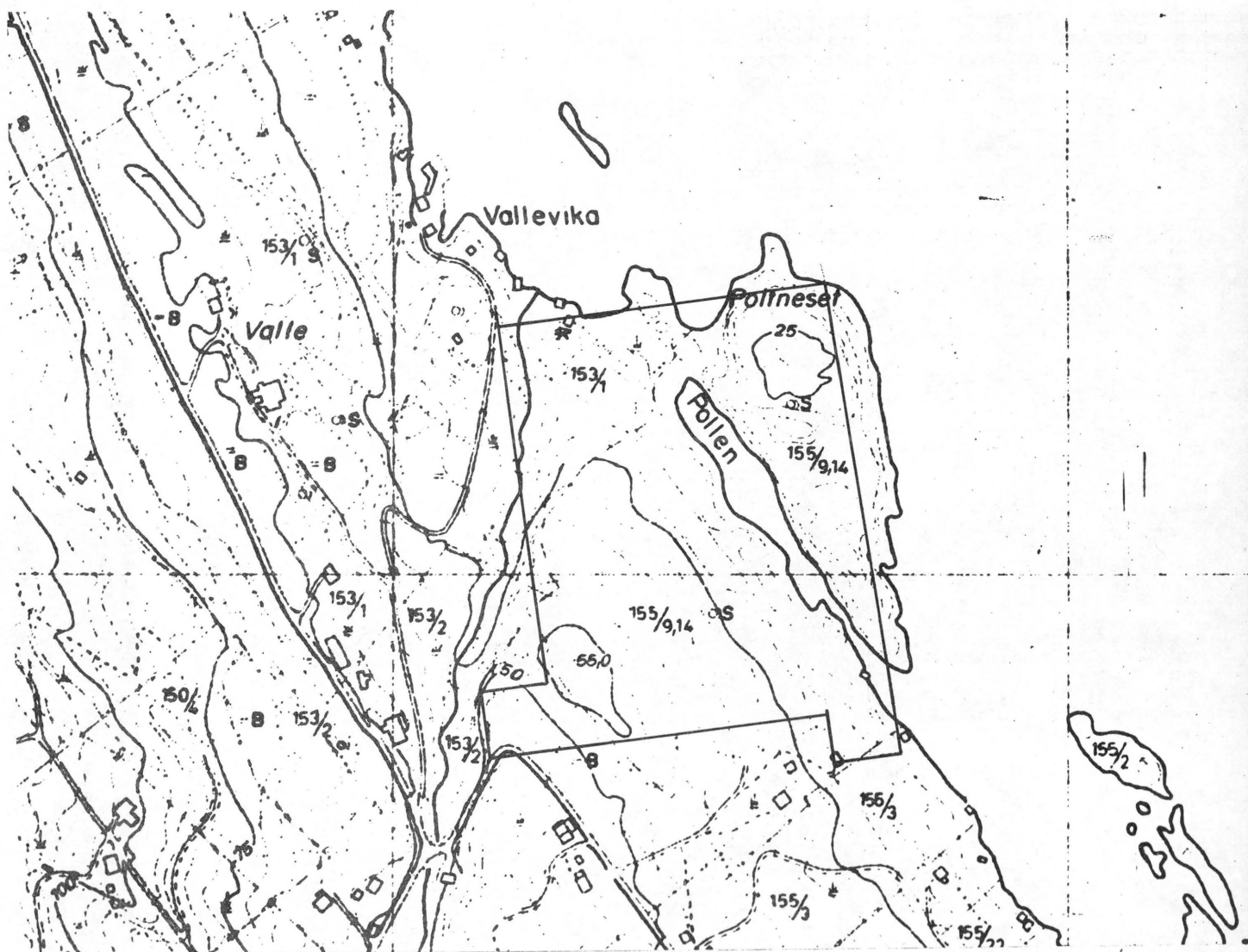
Seim.

Området er på ca. 300 x 250 m, og ligger på Vollom, nord for Seim på østsiden av Lurefjorden. Det heller mot sjøen i nordøst, og i vest er det brattlendt med et stup på ca. 15 meters høyde. En poll, Havnen, skjærer seg inn i området på nordøstsiden.

Vegetasjonen er nesten ren bøkeskog, men med enkelte innslag av eik, bjørk, osp og hassel, likeledes enkelte grantrær. Undervegetasjonen er frodigst i de ytre deler av skogen, mens det i de sentrale deler bare er mose, lyng og liljekonvaller.

Det renner en bekk gjennom området, og på grunn av de store nedbørmengder i det aktuelle tidrom gikk denne temmelig stri og vanskeliggjorde sangregistreringene i den del av området. Likeledes var vinden en ulempe, da den frembrakte mye sus i trekronene. Området er tegnet inn på fig. 4.

Figur 4.

I alt ble det foretatt 396 registreringer i området, og dette ga i alt 56 revire, fordelt på 17 arter. Som nevnt innledningsvis er ikke metoden anvendbar for kolonirugende arter, så gråtrostkolo- nien i området ble størrelsesberegnet på grunnlag av redefunn; i alt ble det funnet 16 reder. Se ellers tabell 5.

Tabell 5.

Art	Antall registreringer	Antall revirer
Kjøttmeis	18	3
Løvmeis	17	3
Spettmeis	25	2
Gjerdesmett	12	2
Måltrost	3	1
Rødvingetrost	38	9
Svarttrost	67	7
Rødstrupe	50	6
Gulsanger	2	1
Løvsanger	64	10
Gransanger	9	1
Jernspurv	6	1
Trepipplerke	44	1
Linerle	12	1
Stær	7	1
Dompap	66	1
Bokfink	56	6
16 arter	396	56
gråtrost	-	16
17 arter	396	72

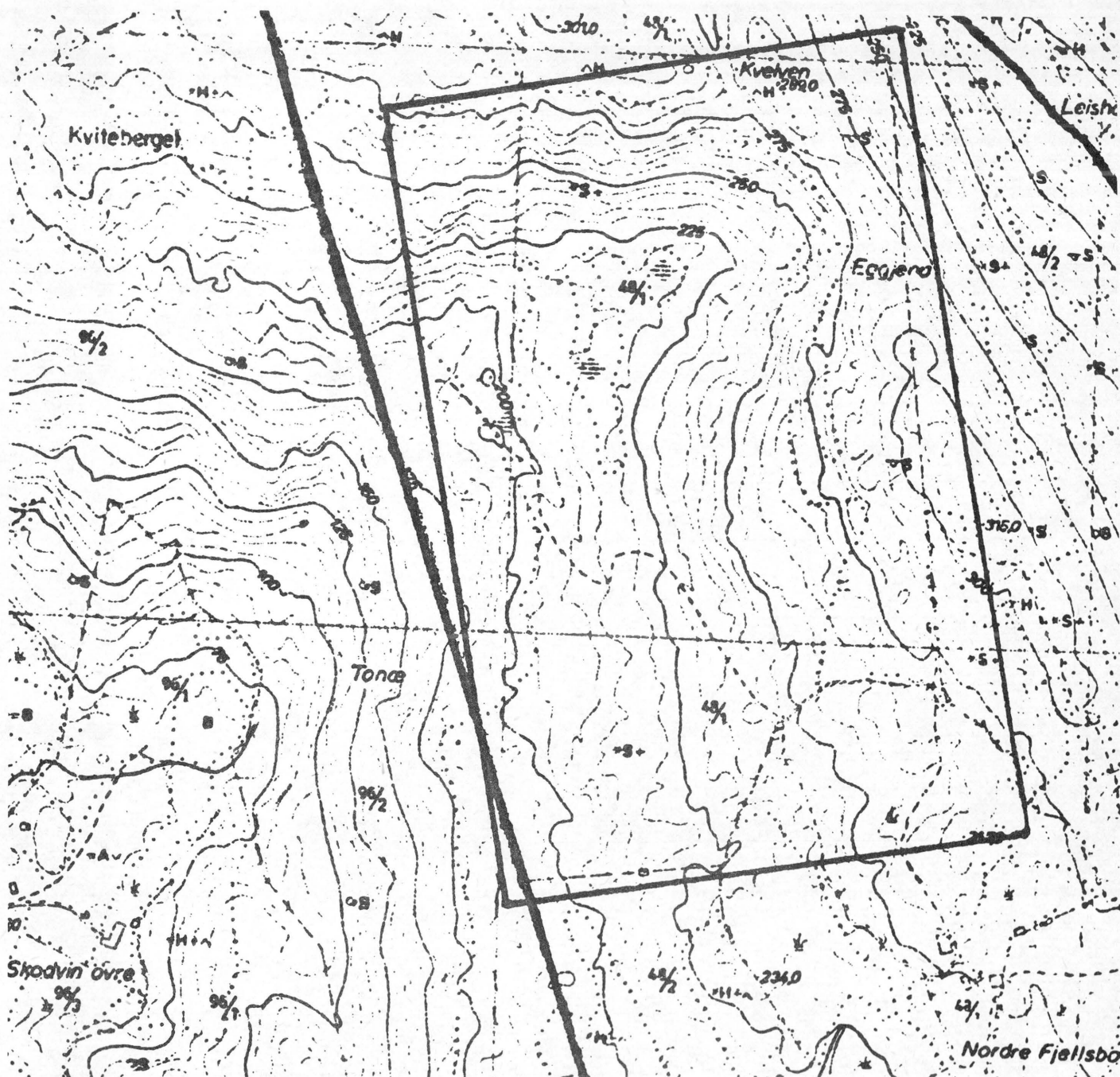
Fjellsbø.

Området er på 700 x 450 m, og ligger i lengderetningen mot NNW. Det ligger NV for gården på Nordre Fjellsbø.

Den laveste delen av området ligger 175 m.o.h., mens den øverste toppen er 315 m.o.h.

Biotopen består vesentlig av lyngmark, men det er enkelte bjørkeskogpartier i NØ og SV. Oppe i det norvestlige hjørne er det et mindre granfelt. Området er tegnet inn på figur 5.

Figur 5.

Som ventet var denne biotopen artsfattig, og det er funnet revirer av 13 arter. Disse er registrert i alt 334 ganger, og det er påvist 50 revirer.

For tre arters vedkommende ble disse bare påvist med revirer i dette området, og de er: ringtrost, grønnsisik og bergirisk. Se tabell 6.

Tabell 6.

Art	Antall registreringer	Antall revirer
Løvmeis	4	1
Gjerdesmett	16	3
Måltrost	29	4
Rødvingetrost	37	7
Ringtrost	4	1
Svarttrost	13	2
Løvsanger	156	20
Fuglekonge	5	1
Jernspurv	16	3
Heipiplerke	31	4
Grønnsisik	6	1
Bergirisk	5	1
Bokfink	12	2
13 arter	334	50

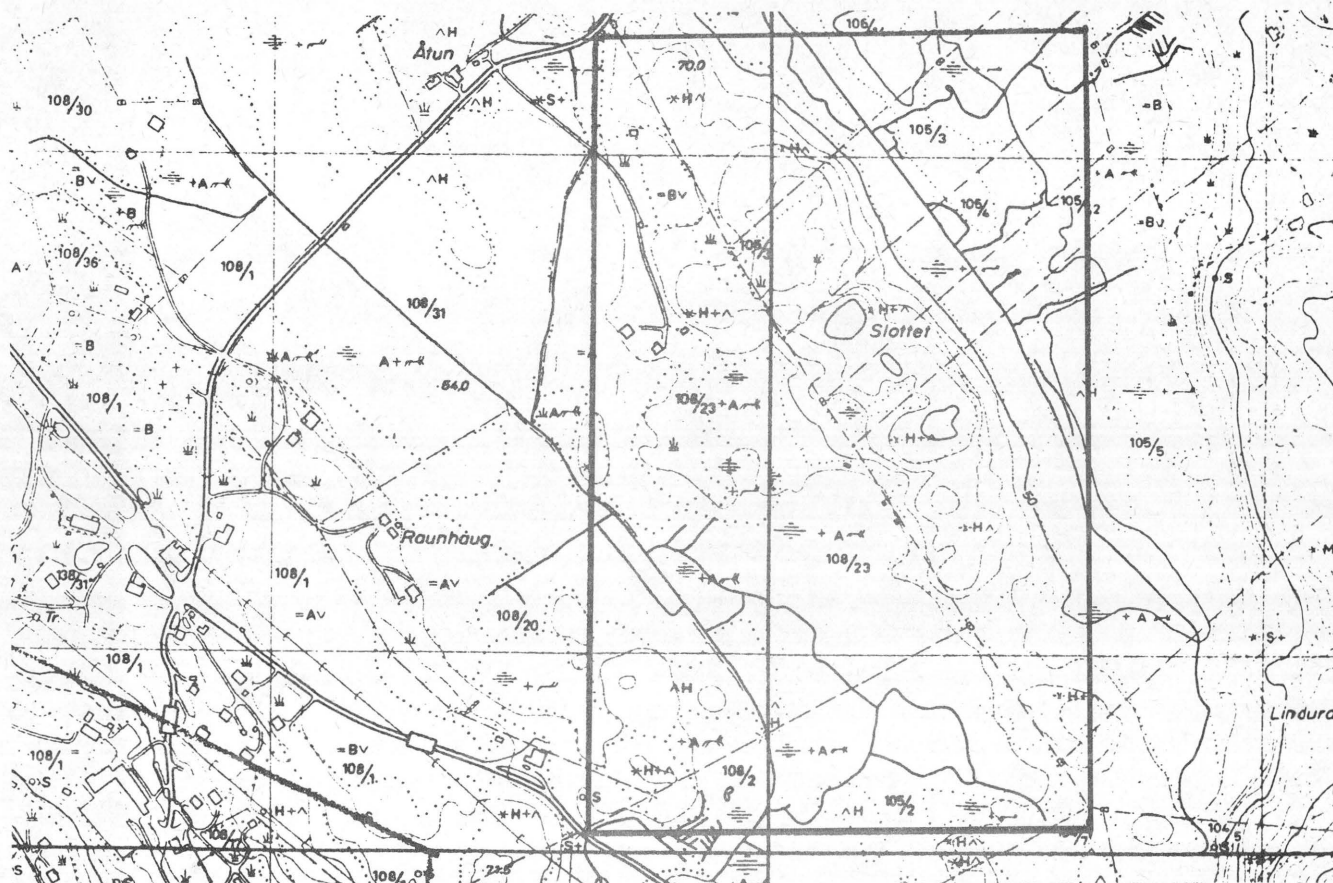
Lindåsmyren.

Det undersøkte området er på 800 x 500 m og ligger rett øst for Lindås sentrum. Området er dominert av to store myrer som er adskilt på langs av et langstrakt furuholt. På myren var det ellers spredte bjørkeforekomster, forøvrig bestod vegetasjonen vesentlig av gras og siv.

To adskilte bekker randt gjennom området, en i sørvest og en i nord. Myrene var dels ganske vannholdige, og i nord var det en del gjørmedammer.

En liten del av området i NV ble ikke inventert p.g.a. dyrket mark og bebyggelse. Se figur. 6.

Figur 6.

Det foreligger i alt 401 observasjoner fordelt på 13 arter. Dette utgjør i alt 45 revirer. Se tabell 7.

Tabell 7.

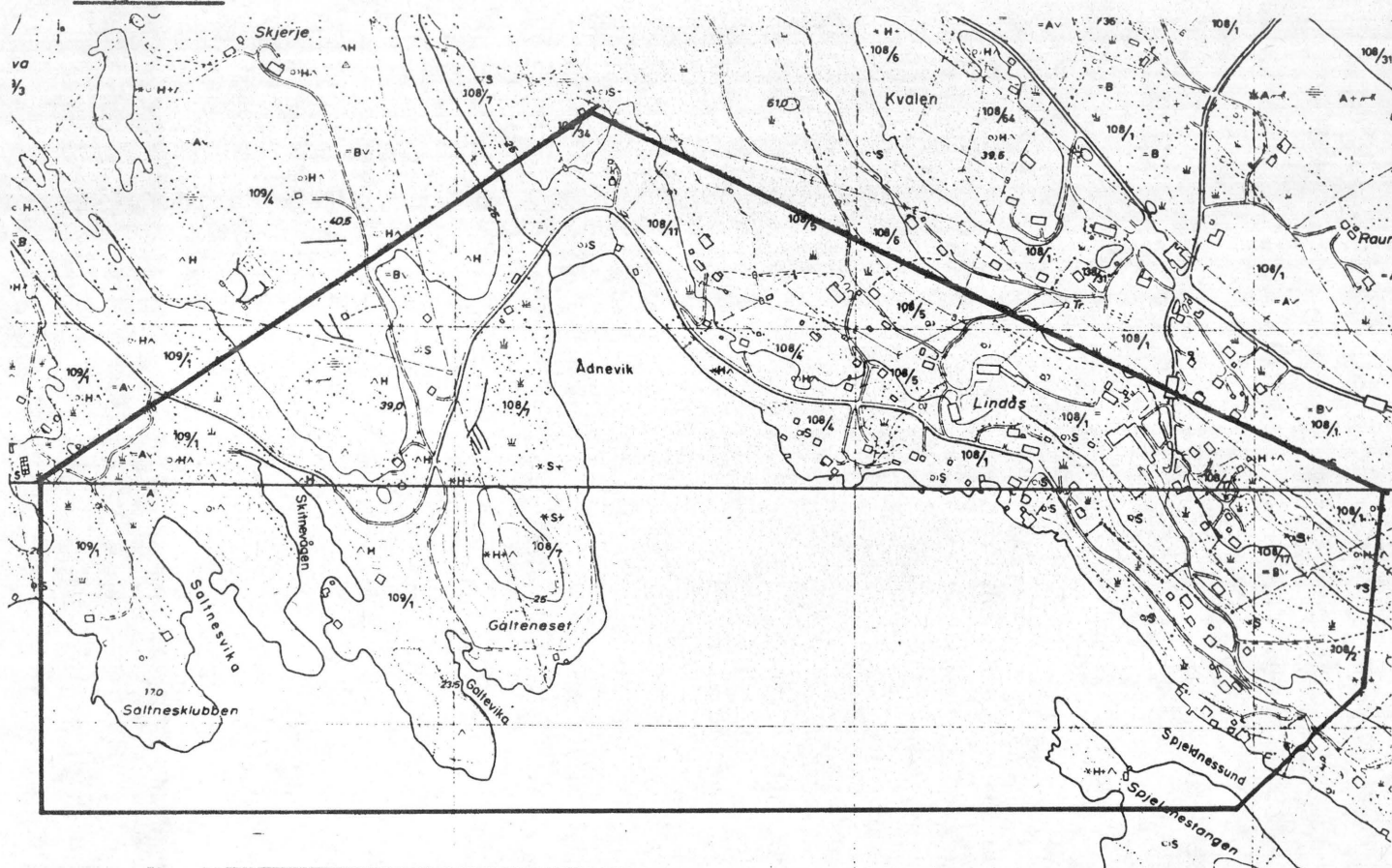
Art	Antall registreringer	Antall revirer
Lerke	7	1
Granmeis	16	1
Fossefall	7	1
Rødvingetrost	24	4
Svarttrost	28	2
Buskskvett	45	3
Rødstrupe	5	1
Tornsanger	11	1
Løvsanger	141	15
Jernspurv	6	1
Heipiplerke	90	12
Linerle	15	2
Sivspurv	6	1
13 arter	401	45

Lindåspollen.

Våre oppdragsgivere så vel helst at hele Lindåspollen ble undersøkt, men dette viste seg ugjennomførbart. Til det hadde vi for lite folk, dessuten ville det være nødvendig med båt til deler av området.

Den del av området som ble valgt ligger vest for Lindås, i den nordøstre del av Lindåspollen, se figur 7.

Figur 7.

Det er sett totalt 65 arter i det undersøkte området, og av de er det påvist revirer av 33 arter av spurvefugl, men 3 av disse er mer eller mindre kolonirugende og er følgelig ikke tatt med i oppsettet i tabell 8.

De gjenværende 30 arter er observert i alt 608 ganger, og det er påvist 112 revirer.

Tabell 8.

Art	Antall registreringer	Antall revirer
Kjøttmeis	52	8
Blåmeis	10	1
Svartmeis	11	1
Toppmeis	8	1
Løvmeis	13	1

forts.

forts:

Granmeis	20	3
Spettmeis	6	1
Gjerdsmett	25	5
Måltrost	22	3
Rødvingetrost	23	6
Svarttrost	24	2
Steinskvett	2	1
Rødstrupe	52	13
Munk	24	6
Gransanger	34	6
Løvsanger	95	18
Fuglekonge	7	1
Hagefluesnapper	11	3
Jernspurv	10	2
Trepiplerke	4	1
Heipiplerke	9	1
Linerle	31	6
Grønnfink	2	1
Grønnsisik	5	1
Bergirisk	5	1
Gråsisik	8	1
Dompap	25	2
Gulspurv	6	1
Bokfink	60	14
Bjørkefink	4	1
30 arter	608	112
Gråtrost		75 - 100
Stær		ca. 50
Gråspurv		30 - 35

Kommentarer til tabellene 3 og 5 - 8.

I mange tilfeller kan det syntes underlig at man kan påvise et revir med bare et par registreringer. Det ville være altfor omfattende å utdype bakgrunnen for de forskjellige vurderinger i en publikasjon som denne. Men det går faktisk an å fastslå et revir for en art uten å observere de voksne, såfremt redefunn foreligger.

Tabell 9.

Tilnærmet antall revirer pr. km² i de forskjellige biotopyper, samt artenes prosentvise fordeling i biotopene.

Art:	Furuskog		Bøkeskog		Lynghei		Myr		Lindås	
	Ant	%	Ant	%	Ant	%	Ant	%	Ant	%
Lerke	-	-	-	-	-	-	3	2,6	1	0,3
Kjøttmeis	11	4,4	40	5,4	-	-	-	-	13	4,1
Toppmeis	3	1,2	-	-	-	-	-	-	1	0,3
Løvmeis	-	-	40	5,4	3	1,9	-	-	11	3,5
Granmeis	9	3,6	-	-	-	-	3	2,6	3	0,9
Spettmeis	-	-	27	3,6	-	-	-	-	7	2,2
Gjerdsmett	14	5,6	27	3,6	10	6,3	-	-	13	4,1
Fossefall	-	-	-	-	-	-	3	2,6	1	0,3
Måltrost	6	2,4	13	1,7	13	8,2	-	-	8	2,5
Rødvingetrost	11	4,4	120	16,1	22	13,9	10	8,5	41	12,9
Ringtrost	-	-	-	-	3	1,9	-	-	1	0,3
Svarttrost	8	3,2	93	12,5	6	3,8	5	4,3	28	8,8
Buskskvett	-	-	-	-	-	-	8	6,9	2	0,6
Rødstrupe	6	2,4	80	10,7	-	-	3	2,6	22	6,9
Gulsanger	-	-	13	1,7	-	-	-	-	3	0,9
Tornsanger	3	1,2	-	-	-	-	3	2,6	2	0,6
Gransanger	-	-	13	1,7	-	-	-	-	3	0,9
Løvsanger	112	44,6	133	17,9	63	39,9	38	32,5	87	27,4
Fuglekonge	-	-	-	-	3	1,9	-	-	1	0,3
Jernspurv	11	4,4	13	1,7	10	6,3	3	2,6	9	2,8
Trepipplerke	14	5,6	13	1,7	-	-	-	-	7	2,2
Heipipplerke	-	-	-	-	13	8,2	30	25,6	11	3,5
Linerle	3	1,2	13	1,7	-	-	5	4,3	5	1,6
Stær	-	-	13	1,7	-	-	-	-	3	0,9
Grønnsisik	-	-	-	-	3	1,9	-	-	1	0,3
Bergirisk	-	-	-	-	3	1,9	-	-	1	0,3
Dompap	-	-	13	1,7	-	-	-	-	3	0,9
Bokfink	29	11,5	80	10,7	6	3,8	-	-	29	9,1
Bjørkefink	8	3,2	-	-	-	-	-	-	2	0,6
Gulspurv	3	1,2	-	-	-	-	-	-	1	0,3
Sivspurv	-	-	-	-	-	-	3	2,6	1	0,3
Sum	251		744		158		117		321	

Kommentarer til tabell 9.

I alt er det påvist revirer av 31 spurvefuglarter innenfor grensene til de fire områdene som er undersøkt etter karteringsmetoden. I tabellen er resultatene fra de forskjellige biotoper multiplisert opp for å anskueliggjøre og sammenligne populasjonstettheten pr. km². I tabellens høyre kolonne er det gjennomsnittlige antall fra de fire biotoper presentert som "Lindås". Man får der et visst inntrykk av artenes representasjon i distriktet.

Av de 31 arter er det bare 4 arter som er funnet i alle fire biotoper, mens over halvparten (16) bare er funnet i en av biotopene, se for øvrig tabell 10.

Ellers bør tabell 9 leses med en viss reservasjon; de feilkilder som måtte være i tabellene for hvert enkelt område, er her multiplisert med en konstant som varierer for hver biotop. Den er et størst for "bøkeskog" og minst for "myr".

Tabell 10.

A	B	C	Arter	D	E
4	4	12,9	Rødvingetrost, Svarttrøst, løvsanger, jernspurv.	165	51,9
3	5	16,1	Gjerdesmett, måltrost, rødstrupe, linerle, bokfink.	77	24,2
2	6	19,4	Kjøttmeis, løvmeis, granmeis, tornsanger, trepiplerke, heipiplerke.	47	14,8
1	16	51,6	Lerke, toppmeis, spettmeis, fossekall, ringtrost, buskskvett, gulsanger, gransanger, fuglekonge, stær, grønnsisik, bergirisk, dompap, bjørkefink, gulspurv, sivspurv.	32	9,7

A/ antall biotoper artene er funnet i. B/ antall arter.
C/ artsantallet i prosent. D/ revirantall. E/ revirantallet i prosent.

Kommentarer til tabell 10.

Tabellen gir et lite inntrykk av hvor spesialisert enkelte arter er, og følgelig hvor strenge krav de setter til sin hekkebiotop. Likeledes får man ett visst inntrykk av hvor hyppig de forskjellige arter er. I den første gruppen er artene gjennomsnittlig representert med 41 revirer pr. art, mens man i den nederste gruppen kun har 2 revirer pr. art.

Se for øvrig kommentarer etter tabell 11, side 20.

Tabell 11.

OVERSIKT OVER SAMTLIGE OBSERVERTE ARTER, SAMT DERES STATUS I DE FORSKJELLIGE OMRÅDER.

Tegnforklaring:

H = konstantert hekkende; konkret redefunn er gjort.

h = sansynlig hekkende; redefunn er ikke gjort, men revir er påvist.

O = kun observert.

t = tallrik, Mer enn 25 obsv./revirer

v = vanlig, 10 -25 "

f = fåtallig, 4 -10 "

s = sjelden, mindre enn 4 "

- = ikke observert

Art	Hodneland	Seim	Fjellsbø	Lindås- myren	Lindås- pollen	Lindås
Smålom	Of	-	-	Os	Of	Of
Fiskehegre	Os	-	-	Os	Os	Of
Stokkand	Os	-	-	-	Os	Of
Krikkand	-	-	-	Hs	Os	Hs
Siland	Ov	hs	-	-	Of	hs
Ærfugl	-	-	-	-	Os	Of
Spurvehauk	Os	-	-	-	-	Os
Dvergfalk	-	-	-	-	Os	Os
Vepsevåk	-	-	-	Os	-	Os
Tjeld	-	hs	-	Os	Ov	hs
Vipe	Os	-	-	Of	Os	Of
Enkeltbekkasin	Os	-	-	hf	-	hf
Rugde	Of	Of	Ov	Os	-	Of
Storspove	-	-	-	hs	hs	hs
Rødstilk	-	-	-	-	Ov	Of
Strandsnipe	Hs	Hs	-	-	Of	Hs
Tyvjo	-	-	-	Os	-	Os
Svartbak	Of	-	-	-	Of	Of
Gråmåke	Ov	-	-	-	Of	Of
Sildemåke	Ov	-	-	Os	hs	hs
Fiskemåke	Ov	hs	Of	Ot	hs	hf
Hettemåke	-	-	-	-	Os	Os

forts.:

Art	Hodneland	Seim	Fjellsbø	Lindås- myren	Lindås- pollen	Lindås
Makrellterne	Ov	-	-	hs	hs	hs
Rødnebbterne	-	-	-	-	hs	hs
Ringdue	Of	Hs	-	Of	hs	Hs
Gjøk	Os	-	Ov	Hs	Os	Hs
Hubro	Os	-	-	-	-	Os
Kattugle	Ov	Of	-	-	-	Ov
Orrfugl	-	-	Ov	-	-	Ov
Lerke	-	-	-	hs	Os	hs
Låvesvale	Ov	hs	Os	Ov	hs	hs
Taksvale	Ov	Of	Ov	Os	Hv	Hv
Sandsvale	-	-	-	Of	Hs	Hs
Ravn	-	-	Of	Os	Os	Of
Kråke	Ot	Of	hs	Ot	Ht	Ht
Kaie	-	-	-	Os	-	Os
Skjære	Of	Of	Ov	Os	hf	hf
Kjøttmeis	Hf	hs	-	hs	hf	Hf
Blåmeis	-	Os	-	-	hs	hs
Svartmeis	-	-	-	-	Hs	Hs
Toppmeis	hs	-	-	Os	hs	hs
Løvmeis	Hs	Hs	hs	Os	Hs	Hs
Granmeis	Hs	-	-	Hs	Hs	Hs
Stjertmeis	Os	-	-	-	-	Os
Spettmeis	-	Hs	-	-	Hs	Hs
Gjerdsmett	Hf	hs	hs	Os	Hf	Hf
Fossefall	-	-	-	hs	-	hs
Gråtrost	Of	Hv	-	hs	ht	Hv
Måltrost	Hs	Hs	Hf	Os	hs	Hf
Rødvingetrost	Hf	Hf	Hf	Hf	Hf	Hv
Ringtrost	-	-	hs	-	-	hs
Svarttrost	Hs	Hf	hs	hs	hf	Hf
Steinskvett	Os	-	-	-	Hs	Hs
Buskskvett	Os	-	-	hs	Os	hs
Rødstrupe	hs	hf	Of	hs	hv	hf
Gulsanger	-	hs	-	-	-	hs
Munk	-	-	-	-	hf	hs
Tornsanger	Hs	-	Hs	hs	Os	Hs

forts.:

Art	Lindås-					
	Hodneland	Seim	Fjellsbø	myren	Lindås- pollen	Lindås
Gransanger	Os	hs	-	-	hf	hs
Løvsanger	Ht	Hv	hv	hv	Hv	Hv
Fuglekonge	-	-	hs	Hs	hs	Hs
Grå fluesnapper	Os	Of	-	-	-	Of
Hagefluesnapper	-	-	Os	-	Hs	Hs
Dvergfluesnapper	-	Os	-	-	-	Os
Jernspurv	hf	hs	Hs	hs	Hs	Hf
Trepiplerke	Hf	Hs	Of	-	Hs	Hf
Heipiplerke	-	-	hf	Hv	hs	Hf
Skjærpiplerke	-	-	-	-	Os	Os
Linerle	Os	Hs	-	Hs	Hf	Hf
Stær	Ot	Of	Hf	Ot	ht	Ht
Grønnfink	-	-	-	Os	Hs	Hs
Grønnsisik	Of	-	hs	Ov	Hs	Hf
Bergirisk	-	-	hs	-	Hs	Hs
Gråsisik	-	-	-	-	hs	hs
Dompap	Os	Hs	Of	Os	hs	Hs
Bokfink	Hf	Hf	hs	Of	hv	Hf
Bjørkefink	hf	-	Of	-	hs	hs
Gulspurv	hs	-	hs	-	hs	hs
Sivspurv	-	-	-	Hs	hs	Hs
Gråspurv	-	-	-	-	ht	ht

33 arter påvist hekkende

24 arter registrert som sansynlig hekkende

23 arter kun observert uten synlig tilknytning til hekkeplass.

O.B.S.

Under utarbeidelse av tabellen er det kun tatt hensyn til de data som er innsamlet av deltakere i undersøkelsen, og i det tidsrom undersøkelsen fant sted. (Publikasjonen skulle således være et glimrende utgangspunkt i arbeidet med å utarbeide en avifaunistisk status for Lindås).

Kommentarer til den totale artsliste (tabell 11.).

Smålom, Gavia stellata, er observert 10 ganger, i alt 18 indiv.
Hekker antagelig i distriktet i egnete biotoper.

Fiskehegre, Ardea cinerea. Arten er her bare observert noen få
ganger, til tross for at det er en meget vanlig rugefugl på
Hordalandskysten.

Stokkand, Anas platyrhynchos, er observert fåtallig på et par av
lokalitetene. Arten er nok adskillig vanligere i distrikt-
et enn man får inntrykk av i tabellen.

Krikkand, A. crecca. Et par hadde tilhold på Lindåsmyrene, og en
enslig unge ble observert 12/6.

Siland, Mergus serrator, er observert fåtallig på egnete lokali-
teter, noe som for øvrig også gjelder dens utbredelse i
i distriktet. 1 ♀ ble gjentatte ganger skremt ut fra noen
einerbusker på Seim, men det lykkes ikke finne redet.

Ærfugl, Somateria mollissima, er kun observert en gang i Lindås-
pollen. Arten er ellers mer vanlig i de ytre kyststrøk.

Spurvehauk, Accipiter nisus, er observert jaktende over området
på Hodneland. Arten er en av våre vanligste rovfugler i
lavlandet.

Vepsevåk, Pernis apivoris, et indiv. i flukt over Lindåsmyren 10/6.
I følge litteraturen er dette første observasjon av arten
i fylket.

Dvergfalk, Falco columbarius, ett indiv. observert 10/6 i Lindås-
pollen. Arten hekker spredt i kyststrøkene på Vestlandet.

Tjeld, Haematopus ostralegus, er observert på de lokaliteter som
grenser til sjøen. Den desidert vanligste vadefugl på
kysten.

Vipe, Vanellus vanellus, er observert på de mer åpne lokalitetene.
Med unntak av Lindåsmyren var det enkle observasjoner av 1
og 4 fugl. På Lindåsmyren hadde et par tilhold, men så ikke
ut til å hekke, noe som kunne skyldes gress-sviing nylig.

Enkeltbekkasin, Gallinago gallinago, er observert 1 gang på Hodne-
land og ca. 40 ganger på Lindåsmyren, hvor den antas hekke.
Arten har ellers en jevn utbredelse i Hordaland i "fersk-
vannsvåtmarker".

Rugde, Scolopax rusticola, er observert på alle lokaliteter unntatt Lindåspollen. Dette skyldes i stor grad at man lå i telt i områdene som ble undersøkt. Rugden er som kjent en art med utpreget nøllig opptreden, men er til gjengjeld desto vanskeligere å registrere om dagen.

Storspove, Numenius arquata, er observert relativt hyppig både i Lindåspollen og -myren, 3-4 indiv. hadde fast tilhold i Lindåspollen, mens hele 10 indiv. på Lindåsmynen. Denne arten har de senere blitt adskillig mer vanlig enn det som var tilfelle for bare 10 år siden, og de relative høye tall for de to lokaliteter synes tydelig å vise det.

Rødstilk, Tringa totanus, 3 indiv. hadde fast tilhold i Lindåspollen under en del av inventeringen. Forekommer ellers i relativt lite antall over hele fylket.

Strandsnipe, Actitis hypoleucos, ble funnet rugende i områdene på Seim og Hodneland. Arten er vår vanligste snipeart, og hekker vanligvis ved vann og elver. Redet på Seim lå imidlertid ved saltvann.

Tyvjo, Stercorarius parasiticus, ble kun observert på Lindåsmynen hvort 2 indiv. av den mørke fasen ble observert kretse over myren 27., 30. og 31/5. Arten ruger ellers spredt og sparsomt på kysten.

Svartbak, Larus marinus, er observert fåtallig ved de lokaliteter som ligger ved sjøen. Arten har sin hovedutbredelse, og er vanlig, i ytre kyststrøk.

Gråmåke, Larus argentatus, også denne art er bare observert tilfeldig og i lite antall. Utbredelse lik svartbaks.

Sildemåke, Larus fuscus, er observert i tre av områdene, og antas i Lindåspollen . Er ellers kjent som koloniruger, og er vår minst vanlige måkeart.

Hettemåke, Larus ridibundus, 1 indiv. observert i Lindåspollen 2/6. Arten har ikke hekket i fylket på over 30 år, men er heller vanlig i vinterhalvåret.

Makrellterne, Sterna hirundo, er observert jevnt i lite antall i Lindåspollen og på Lindåsmynen, og antas hekke begge steder. Sistnevnte sted ble arten flere ganger sett med mat i nebbet.

Rødnebbterne, S. paradisaea, 1 par antas hekke i Lindåspollen.

Arten er for øvrig mer knyttet til ytre kyststrøk enn foregående art.

Ringdue, Columba palumbus, ble observert i 4 av de 5 områdene. Det ble gjort et redefunn på Seim. Arten er langt vanligere i fylket enn det man får inntrykk av i litteraturen, og synes å ruge på de fleste egnete lokaliteter.

Gjøk, Cuculus canorus, er observert i lite antall på de fleste lokalitetene, og er funnet "hekkende" på Lindåsmyren. Det ble funnet et heippiplerkerede med 4 egg samt en nyklekket gjøkunge. Dagen etter (12/6) ble den iaktatt da den kastet de andre eggene av redet.

Hubro, Bubo bubo, ble ved en anledning observert utenfor området på Hodneland. Arten er en heller sjelden rugefugl i fylket.

Kattugle, Strix aluco, ble observert på Seim og Hodneland under overnattingene. Arten er vår vanligste ugle, og ruger jevnt i distriktene.

Orrfugl, Lyrurus tetrix, ble bare observert på Fjellsbø, men til gjengjeld ble den hørt ved hver eneste taksering. I følge lokalkjente skulle den ha en spillplass inne i området, men bare enkle observasjoner ble gjort.

Lerke, Alauda arvensis, ett revir konstantert på dyrket mark i området, ellers er den observert 1 gang i Lindåspollen.

Låvesvale, Hirundo rustica, er observert i samtlige områder, men ikke i noe stort antall. Arten antas å hekke på Seim og i Lindåspollen. Låvesvalen er den vanligste av våre svaler.

Taksvale, Delichon urbica, er i likhet med foregående observert i samtlige områder, men gjennomgående i større antall. Er påvist hekkende i Lindåspollen.

Sandsvale, Riparia riparia, er observert både Lindåspollen og -myren, og med et hekkefunn ved Lindås. Sandsvalen er som regel koloniruger, og foretrekker sandtak og elvebredder for redeplassing.

Ravn, Corvus corax, er kun observert i lite antall på tre av lokalitetene; da gjerne ved overflyging. Ruger spredt og på utilgjengelige steder i fylket.

- Kråke, Corvus corone cornix, er observert på samtlige lokaliteter i til dels stort antall. Påvist hekkende i Lindåspollen.
- Kaie, Corvus monedula, foreligger det kun en observasjon av; 2 individer observert i flukt over Lindåsmynnen sammen med 2 ravner 3/6. Fra fylket foreligger bare noen ganske få hekkefunn, men arten sees hele året igjennom bl. a. i Bergen.
- Skjære, Pica pica, er observert relativt fåtallig i samtlige områder, og antas å hekke i Lindåspollen. Arten har en jevnt god utbredelse i fylket, og er knyttet til bebyggelsen. Det er påfallende hvor mye mer sky skjæren er i distriktene i forhold til bestanden i Bergen.
- Kjøttmeis, Parus major, er med unntak av Fjellsbø funnet på samtlige lokaliteter, og med konstantert hekkefunn på Hodneland, og mistanke om hekking på de øvrige lokaliteter. Kjøttmeisen er vår vanligste meiseart.
- Blåmeis, P. caeruleus, er kun observert på Seim og Lindåspollen, og med indikasjon på hekking sistnevnte sted. Blåmeisen er relativt vanlig, men opptrer ikke på langt nær så hyppig som foregående art.
- Svartmeis, P. ater, er kun observert i Lindåspollen, og hekkefunn foreligger da et par ble observert med utfløyne unger 10/6. Ungekullet var på 8 unger. Arten opptrer på enkelte steder vanlig, og kan mangle helt andre steder.
- Toppmeis, P. cristatus, er observert i 3 av områdene, og dette var noe uventet. På Hodneland og Lindåspollen ble det registrert henholdsvis 3 og 1 revir for arten. I følge litteraturen er arten i fremgang på Vestlandet.
- Løvmeis, P. palustris, er med unntak av Hodneland observert i alle områdene, og påvist hekkende på Seim og i Lindåspollen, og det er påvist revir av arten på Fjellsbø. Arten er relativt vanlig i distriktet og fylket ellers.
- Granmeis, P. montanus, er påvist hekkende i tre av områdene, men arten er likevel ikke registrert så hyppig som foregående art.
- Stjertmeis, Aegithalos caudatus, er bare observert på Hodneland, og da bare med en overflygning. Arten hekker spredt og i lite antall i distriktet.

Spettmeis, Sitta europaea, er bare observert på Seim og i Lindåspollen, og begge steder er hekking konstantert med observasjon av utfløyne unger. Arten foretrekker løvskog, og da gjerne med eldre trær, f. eks. parker og allèer. En vanlig art, men ikke i stort antall.

Gjerdessmett, Troglodytes troglodytes, er observert i samtlige områder, og det er bare på Lindåsmynen det ikke er funnet revirer av arten. Ser man på Lindås under ett, utgjør gjerdessmettens revirer 4,1 % av det totale antall, og viser sansynligvis også arten representasjon i distriktet.

Fossefall, Cinclus cinclus, ble observert flere ganger på Lindåsmynen, og av og til fløy den med mat i nebbet. Den antas å hekke i eller i umiddelbar nærhet av det undersøkte området. Arten hekker meget spredt og i lite antall i fylket.

Gråtrost, Turdus pilaris, er observert i alle områder unntatt Fjellsbø. Som nevnt innledningsvis er arten koloniruger, så den anvendte takseringsmetode er ikke holdbar for arten. Av samme grunn er den utelatt av tabell 9. På Seim var det en gråtrostkoloni i området, og den ble taksert på grunnlag av konkrete redefunn (16 revirer). I Lindåspollen ble bestanden stipulert til 75 - 100 par, men redefunn ble ikke gjort!

Måltrost, T. philomelos, er en art som tilsynelatende er jevnt utbredt, men i lite antall. Den er observert i alle områder, men det er ikke registrert revir for arten på Lindåsmynen. Av det totale antall revirer utgjør måltrostens 2,5 %, og blandt trostene (+ gråtrost) 10,2 %.

Rødvingetrost, T. iliacus, er den nest mest vanlige fugl på Lindås. Det er påvist revirer for arten i samtlige områder, og den er omtrent 5 ganger så vanlig som måltrosten. Av alle registrerte revirer utgjør rødvingetrostens 12,9 %.

Ringtrost, T. torquatus, er kun observert på Fjellsbø hvor det foreligger ett revir. Arten er en utpreget alpin art, men hvorvidt hekking på Fjellsbø er en årlig forteelse, eller om det skyldes de ekstreme snøforhold på de vanlige hekkplasser lenger inne i fylket kan bare nyere undersøkelser avklare. Se for øvrig "Bjørkefink".

Svarttrost, T. merula, er også påvist med revirer i samtlige områder. Arten er den 4. vanligste art på Lindåshalvøya, og av trostene utgjør den knapt 40 %, mens den av den samlede populasjon av hekkefugl utgjør 8,8 %.

Steinskvett, Oenanthe oenanthe, er kun observert på Hodneland og i Lindåspollen, sistnevnte sted foreligger det hekkefunn i en steinmur. Det virket påfallende at arten ikke ble observert på Fjellsbø; da dette er en lokalitet med typisk biotop for arten, det samme kan til en viss grad gjelde Lindåsmyren.

Buskskvett, Saxicola rubetra, er observert i lite antall på Hodneland, Lindåspollen og -myren. På Lindåsmyren ble det konstantert 3 revirer for arten. Den hekker i lite antall i fylket.

Rødstrupe, Erithacus rubecula, er observert i samtlige områder, og revirer er påvist i alle områder med unntak av Fjellsbø. Arten hører til en av de vanligste arter, og utgjør 6,9 % av alle registrerte revirer.

Gulsanger, Hippolais icterina, er kun observert på Seim, hvor dens revir ble lokalisert midt i gråtrostkolonien; en plassering arten ser ut til å ha en forkjærlighet for. Sangregistreringene ble p.g.a. det intense spektakel av gråtrostene vanskeliggjort. Gulsangeren må nærmest betegnes som en lite vanlig rugefugl i fylket.

Munk, Sylvia atricapilla, er bare observert i Lindåspollen; men til gjengjeld er det påvist hele 6 revirer der. Arten ruger i mindre antall i fylket, men i områder med gunstige biotoper kan bestanden være større.

Tornsanger, Sylvia communis, er observert i samtlige områder med unntak av Seim, og revir er påvist på Hodneland og Lindåsmyren. Arten har en noe jevnere utbredelse enn munken.

Gransanger, Phylloscopus collybita, er observert i tre av områdene, mens revir bare er påvist på Seim. Arten er jevnt vanlig i fylket i egnete biotoper, men ingensteder i noe større antall.

Løvsanger, Ph. trochilus, er kjent som Norges vanligste fugleart; og det har man til fulle fått sett på Lindås. Arten er observert og funnet revirer av i alle områder; ja den er faktisk den vanligste art i samtlige biotoper. Av det

totale antall revirer som er registrert utgjør løvsangerens hele 27,4 %, eller over dobbelt så mange som den nest vanligste.

Fuglekonge, Regulus regulus, er observert i tre av områdene, og det er påvist revirer i områdene på Fjellsbø og i Lindåspollen. På Lindåsmynen er det i tillegg observert et voksent indiv. med 3 flyvedyktige unger like utenfor området. Fuglekongen er vanlig rugefugl i fylket på egnete lokaliteter, men i lite antall.

Grå fluesnapper, Muscicapa striata, er kun observert i lite antall på Hodneland og Seim; uten at det er påvist revirer. Arten virker ikke så vanlig i fylket som man får inntrykk av i litteraturen.

Hagefluesnapper, Ficedula hypoleuca, er observert på Fjellsbø en gang, samtidig foreligger det tre revir i Lindåspollen; derav to par som hekket i opphengte fuglekasser.

Dvergfluesnapper, F. parva, var ikke tidligere observert i fylket før den ble observert på Seim 11/6. Det er mulig at den hadde tilhold der, for det var observert en liten fugl der 2-3 ganger tidligere som ikke var blitt bestemt, og som passet med beskrivelsen. Det var et hunnfarget indiv. (ung hann ?). Biotopen syntes å passe godt for arten.

Jernspurv, Prunella modularis, er påvist med revirer i samtlige områder. Arten utgjør i underkant av 3 % av samtlige arter som det påvist revirer av, og er således den 10. vanligste fugleart, et tall som for øvrig er representativt for fylket.

Trepiplerke, Anthus trivialis, er observert i alle områder med unntak av Lindåsmynen. Det foreligger redefunn fra Seim, Lindåspollen og Hodneland, alle steder ett reir med hhv. 5, 5 og 6 egg. Arten har en jevn utbredelse i fylket, men i lite antall.

Heipiplerke, A. pratensis, er påvist med revirer i tre områder. På Lindåsmynen utgjorde heipiplerkepopulasjonen 25,6 % av den samlede fuglebestand. Heipiplerken er vår vanligste pipplerkeart, og ruger på de fleste egnete steder i fylket.

Skjærpiplerke, A. spinoletta, foreligger det kun én observasjon av i Lindåspollen. Arten er vanligere i fylket enn man får inntrykk av her.

Linerle, Motacilla alba, er observert og påvist revir av i samtlige områder unntatt Fjellsbø. Den har en jevn utbredelse, men utgjør likevel ikke mer enn 1,6 % av samtlige arter som er påvist med revirer. Man får inntrykk av at arten er vanligere enn det som fremgår av tabell 9, men det skyldes i stor grad artens tilknytting til veier og sivilisasjon, noe som til daglig gir en høy observasjonsfrekvens.

Stær, Sturnus vulgaris, er observert i samtlige områder, og er påvist med revirer i to av områdene, og alle steder blir den betegnet som tallrik. Støren er en av våre vanligste fuglearter, og syntes å være tilknyttet sivilisasjonen i stor grad.

Grønnfink, Chloris chloris, er observert på Lindåsmyren, mens den er påvist hekkende i Lindåspollen med en observasjon av en ungfugl. Største antall observert på en gang var 10 stk.

Grønnsisik, Carduelis spinus, er observert i samtlige områder med unntak av Seim. Revirer er påvist på Fjellsbø og i Lindåspollen. Det virker som arten er i ekspansjon i fylket, og at bestanden har øket merkbart bare de 10 siste år.

Bergirisk, Acanthis flavirostris, er kun observert og påvist revir av på Fjellsbø og i Lindåspollen. Ett revir i hvert av områdene. Arten er noe vanligere i mer steinet terreng lenger ut på kysten.

Gråsisik, A. flammea, er kun observert i Lindåspollen, og det foreligger det også ett revir. Arten er ikke vanlig i fylket.

Dompap, Pyrrhula pyrrhula, er observert i samtlige områder, og det er påvist revirer på Seim og i Lindåspollen. På Seim ble redet funnet (6 egg), og i Lindåspollen ble 3 revirer påvist. I likhet med grønnsisiken ser arten ut til å være i ekspansjon i fylket.

Bokfink, Fringilla coelebs, er observert i samtlige områder, men det er ikke påvist revir for arten på Lindåsmyren. Blandt de arter som er påvist med revirer utgjør bokfinken 9,1 %, den er således den 3. vanligste art i distriktet, hvilke vel også er tilfellet for arten i fylket.

Bjørkefink, Fringilla montifringilla, var en av de arter som nokså overraskende ble påvist som hekkefugl på Lindås. Arten ble observert i tre områder, og i to av dem; Hodneland og Lindåspollen, ble det påvist revirer, henholdsvis 3 og 1 revir. Ved en av takseringene på Hodneland ble det foruten om de tre hanner som sang i området registrert en 4. syngende hann like utenfor. Revirenes beliggenhet i høyde over havet var 25, 25, 35 og 40 meter.

1973 hadde et meget kaldt forår, og med en veldig sen vår. Av den grunn kom snøsmeltingen i fjellet mye senere enn vanlig, følgelig var de naturlige hekkebiotoper ikke egnet til hekking når hekkesesongen startet, og resultatet ble "lavlandshekking". Fenomenet er kjent i litteraturen, men så vidt jeg vet er det ikke kjent fra vårt distrikt tidligere.

Gulspurv, Emberiza citrinella, er observert i tre av områdene, og det er påvist revirer i to av dem, mens den hekket utenfor grensene til det tredje. Det ble påvist ett revir i Lindåspollen og på Hodneland, og arten skal angivelig hekke ved gårdene på Fjellsbø.

Sivspurv, E. schoeniclus, ble bare observert på Lindåsmyren og i Lindåspollen. På Lindåsmyren foreligger konkret redefunn med 2 egg og 4 unger 10/6, mens et revir ble påvist i Lindåpollen. Arten er for øvrig adskillig vanligere i distriktet enn det fremgår av litteraturen.

Gråspurv, Passer domesticus, er bare observert i Lindåspollen, hvor det antas å hekke 30-35 par ved den sørligste bebyggelsen. Arten er sterkt knyttet til bebyggelse, noe som forklarer dens uteblivelse fra de øvrige områder.

- o - 0 - o -

LITTERATURLISTE

- Enemar, A. 1959. On the determination of the size and composition of a passerine bird population during the breeding season.
Vår Fågelvärld, suppl. 2.
- 1964. Småfågelfaunaens tæthet och sammansætting i några skogsbiotoper langs Øvre Vindelälven år 1963. Fauna och Flora 59 p 1-23.
- Haftorn, S. 1971. Norges Fugler. Oslo-Bergen-Tromsø.
- Langhelle, G. 1973. Observasjon av liten fluesnapper i Bøkeskogen på Seim, Lindås.
Krompen 3/1973 p. 7.
- Myklebust, S.-R. 1966. Populasjonstettheten av småfugl i hekketiden i det sub-alpine bjørkebeltet ved Geilo, Sør-Norge.
Hovedfagsoppgave ved Zoologisk museum, Univ. i Bergen.
- Petersen, P. H. 1974. De vanligste fugler i skogene på Vestlandet.
Krompen 1/1974 p. 4-7.
- Skjelstad, H. B. 1973. Observasjon av vepsevåk på Lindåmyrene 10/6-73.
Krompen 4/73 p. 26.
- 1974. Takseringen på Lindåmyren.
Krompen 3/74 p. 25-29.
- Svenska kommittén för fågeltakseringar, 1969. Handledning för svenska hächfågeltaxeringen. Karteringsmetoden.